

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2011/0161 van 8 november 2011
in de zaak 1011/0275/SA/2/0611

In zake:

■
bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Sven VERNAILLEN en Jo VAN LOMMEL
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomende
partijen*

1. ■ wonende te ■

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Johan DURNEZ en Erwin GOFFIN
kantoor houdende te 3050 Oud-Heverlee, Waversebaan 134 A

2. het **college van burgemeester en schepenen** van de **gemeente BOECHOUT**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Marc VAN PASSEL
kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Frankrijklei 146
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 22 november 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 30 september 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Boechout van 19 juli 2010 verworpen.

De deputatie heeft aan de verzoekende partij de stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het plaatsen van drie kleinschalige windturbines.

Het betreft een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED]

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met het arrest met nummer S/2011/0071 van 28 juni 2011 heeft de Raad de afstand van vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing vastgesteld.

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend maar wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een toelichtende nota ingediend. De tussenkommende partijen hebben een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 13 september 2011, alwaar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jo VAN LOMMEL die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Erwin GOFFIN die verschijnt voor de eerste tussenkommende partij en advocaat An VALCKENBORGH die loco advocaat Marc VAN PASSEL verschijnt voor de tweede tussenkommende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

[REDACTED] vraagt met een op 13 mei 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 23 mei 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot vernietiging.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Boechout vraagt met een op 28 april 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 23 mei 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot vernietiging.

IV. FETEN

Op 6 mei 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Boechout een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het plaatsen van drie kleinschalige windturbines”*.

Het betreft windturbines met een ashoogte van 15m, vrijstaand ingeplant op een perceel landbouwgrond achter de woning van de verzoekende partij in het woonlint.

De aanvraag kent een voorgeschiedenis, aangezien er al een eerdere aanvraag geweigerd is geweest.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan ‘Antwerpen’, gelegen in agrarisch gebied.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 25 mei 2010 tot en met 24 juni 2010, worden twee bezwaarschriften ingediend, waarvan één petitielijst met 41 handtekeningen van de omwonenden en één bezwaarschrift uitgaande van de eerste tussenkomende partij.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling brengt op 11 juni 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening van de gemeente Boechout brengt op 14 januari 2010 een ongunstig advies uit. Dit advies is uitgebracht naar aanleiding van een eerder ingediende aanvraag door de verzoekende partij.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Boechout weigert op 19 juli 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Argumentatie

- *overwegende dat het opportuun is zich te beraden over de vraag of niet eerder groepsopstellingen met het oog op een groter energieopbrengst aangewezen is of dat minstens afspraken in functie van enige uniformiteit binnen een woongroepering noodzakelijk zijn;*
- *overwegende dat het niet de bedoeling kan zijn het bebouwde landschap te versnipperen of negatief te belasten met constructies, in dit geval windturbines in allerlei vormen en maten;*
- *overwegende dat deze 3 windturbines géén “ondergeschikte aanhorigheid” vormen bij de woning (de basisinrichting);*
- *overwegende dat de visuele impact op omliggende terrein groot is;*
- *overwegende dat uit bovenstaande blijkt dat de aanvraag niet verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening van de strook;*
- *overwegende dat de aanvraag de draagkracht van het gebied overstijgt,*

Algemene conclusie en advies aan college:

De ingediende bezwaren kunnen ontvankelijk verklaard en deels (nrs. 1)2)3)4)5)8)10)11)13)15)16)17)18)20) gegrond verklaard worden en derhalve bijgetreden, en deels (nrs. 6)7)9)12)14)19) ongegrond verklaard en derhalve verworpen worden, alles zoals hierboven uiteengezet.

De aanvraag dient te worden geweigerd

...

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 3 augustus 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Boechout heeft naar aanleiding van het beroep over de aanvraag op 23 augustus 2010 het standpunt in eerste aanleg bevestigd.

In zijn verslag van 30 september 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de verzoekende partij te hebben gehoord op 28 september 2010, beslist de verwerende partij op 30 september 2010 om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Beoordeling

...

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de planologische bestemming van het gewestplan: door de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening wordt de plaatsing van windturbines in agrarische gebieden vergunbaar.

De aanvraag dient getoetst op haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

De windturbines van 15m hoog (+ wiek) worden ingeplant bij een woning op een perceel landbouwgrond achter een woonlint.

Het kan echter niet de bedoeling zijn het bebouwde landschap te versnipperen of negatief te belasten met windturbines in allerlei vormen en maten. Het is opportuun zich te beraden of niet eerder groepsopstellingen voor een grotere energieopbrengst aangewezen is of dat minstens afspraken hierover noodzakelijk zijn.

Wanneer de toelaatbaarheid van kleine windturbines wordt nagegaan, dient rekening gehouden te worden met de omgeving waarin de turbines worden voorzien. De specifieke aard en kenmerken van de omgeving hebben immers een bepalende invloed op het al dan niet hinderlijk zijn ervan.

Binnen het landelijke gebied wordt een eerder terughoudend beleid gevoerd met betrekking tot klein windturbines wegens hun visuele impact op het landschap en ten aanzien van de open ruimte. Ook al worden de windturbines opgericht bij een bestaande woning in een woonlint, ze kunnen niet zonder valabele ruimtelijke aanknoping te midden van een openruimte gebied worden ingeplant.

Naast de karakteristieken van de omgeving is de ruimtelijke integratie eveneens afhankelijk van het type en de wijze waarop de turbine wordt geplaatst. De visuele relatie van de turbine met de omgeving is een aandachtspunt.

Net als voor het omgevende landschap – de rechtse windturbine wordt op slechts 7m50 van het aanpalend perceel ingeplant – zijn de negatieve effecten en de impact voor de voorliggende woningen groot. Dat de solitair ingeplante wiekturbines een visuele impact op de woonomgeving hebben, blijkt uit de vele bezwaren die tijdens het openbaar onderzoek werden ingediend. De tuinen van de woningen in het woonlint vooraan geven uit op het agrarisch gebied met direct zicht op deze windmolens.

De aanvraag is niet verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening doordat de draagkracht van het perceel met de 3 windturbines wordt overschreden.

...

Algemene conclusie:

De aanvraag is in overeenstemming met de decretale en reglementaire bepalingen.

De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening niet worden aanvaard.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd, zo blijkt uit de stukken van het dossier, aan de verzoekende partij betekend per aangetekende brief van 29 oktober 2010.

Het door de verzoekende partij ingestelde beroep, bij aangetekende brief van 22 november 2010, is dus tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

De verzoekende partij als aanvrager van de stedenbouwkundige vergunning beschikt van rechtswege over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 1° VCRO.

C. Schending van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO

Standpunt van de partijen

De eerste tussenkomende partij roept een exceptie van onontvankelijkheid van het ingestelde beroep in omdat het verzoekschrift geen omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur zou bevatten en evenmin van de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften, of beginselen zouden geschonden worden.

Zij verduidelijkt dit als volgt:

“ ...

Immers, het verzoekschrift bevat enkel een aantal citaten uit de bestreden beslissing, een betoog waarom windmolens beter zouden zijn dan zonnepanelen en de vraag aan de Raad ‘om de gewone man te helpen en dit dossier goed te keuren’, maar het is volstrekt onduidelijk wat “de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur” in de zin van artikel 4.8.16. § 3, 5° a) dan wel mogen zijn die volgens verzoeker zouden zijn geschonden.

...

Het behoort echter tot de essentiële rechten van de verdediging van de overige partijen dat de verzoekende partij duidelijk aanduidt welke bepalingen hij concreet geschonden acht om vervolgens deze vermeende schending concreet toe te passen op het voorliggende dossier; het komt niet aan de verwerende partij, noch aan de tussenkommende partij toe om de rechtsmiddelen van de verzoekende partij te gaan omschrijven.

Aan de verzoekende partij werd de mogelijkheid geboden om zijn manifest onontvankelijk beroep te regulariseren, maar zij heeft nagelaten dit correct en concreet te doen.

Ook in zijn ‘geregulariseerde’ verzoekschrift verwijst [REDACTED] weliswaar naar de vereisten van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO, doch hij laat na om dit concreet in te vullen. Verzoekende partij herhaalt enkel de beschouwingen en argumenten van de gemeente en de deputatie zonder aan te tonen hoe de regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur worden geschonden.

...

Het volstaat in het kader van onderhavig beroep dan ook niet dat verzoeker een aantal persoonlijke opmerkingen formuleert waarmee Uw Raad vervolgens rekening kan of moet houden bij het nemen van een nieuw besluit. Verzoeker dient een werkelijk middel te formuleren, d.w.z. aan te duiden welke de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur zijn, evenals op welke wijze deze regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur in zake dan wel geschonden mogen zijn.

De geformuleerde ‘bezwaren’ zijn zo onduidelijk en summier geformuleerd dat het aan verzoeker in tussenkomst veelal niet duidelijk is wat verzoeker precies bedoelt, of wat de relevantie ervan is in het kader van een schorsings- of vernietigingsberoep.

Verzoeker beperkt zich tot het citeren van een aantal passages uit het deputatiebesluit, gevolgd door een “opmerking”, maar het verband tussen beide is tussenkommende partij veelal volstrekt onduidelijk.

...”

De tweede tussenkommende partij treedt dit standpunt bij en formuleert dit als volgt:

“ ...

Aangezien art.4.8.17 e.v. Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening voorschrijven dat een verzoek tot annulatie 1) de rechtsregels moet weergeven die zouden geschonden zijn, alsook 2) de concrete wijze waarop het bestreden besluit deze regels zou geschonden hebben;

Dat het verzoekschrift hieraan niet beantwoorde;

Dat ook de “regularisatienota” geen enkele rechtsregel of beginsel van behoorlijk bestuur weergeeft die geschonden zou zijn;

Dat zelfs niet terug te vinden is dat het besluit van de Deputatie slecht of tegenstrijdig zou zijn gemotiveerd (schending motiveringsbeginsel);

Dat de enige grief die uit de argumentatie van verzoekende partij kan worden gedistilleerd, bestaat in een beweerd gebrek aan politieke wil om de bewuste windmolens te plaatsen;

Dat “een gebrek aan politieke wil” betrekking heeft op de beleidsvrijheid van de overheid;

Dat deze beleidsvrijheid onaantastbaar is en niet beoordeeld kan worden door Uw Raad;

...

Dat derhalve het verzoekschrift, zelfs na regularisatie, onontvankelijk is;

Dat vertoer zelf niet kan gissen waarop verzoekende partij zich baseert om de annulatie te bekomen;

...”

De verzoekende partij repliceert hierop dat de opgeworpen exceptie niet opgaat en stelt dit als volgt:

“ ...

5. Dit verzoekschrift werd op later tijdstip geregulariseerd door betaling van griffierecht (stuk 2) en verduidelijking van de geschonden middelen (stuk 3).

6. Uit het verzoekschrift zoals later verduidelijkt door verzoeker middels schrijven 18 januari 2011 blijkt dat deze meent dat de bestreden beslissing op onzorgvuldige wijze werd genomen en de weigering niet afdoende werd gemotiveerd. De opgeworpen exceptie van niet ontvankelijkheid gaat niet op.

...”

De verzoekende partij werpt bovendien in haar toelichtende nota een ambtshalve middel op over de mogelijke inbreuk van artikel 4.7.23 VCRO in samenlezing met de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen, de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Beoordeling door de Raad

1.

Samen met de tussenkomenende partijen, stelt de Raad vast dat het zeer veel inspanning vraagt de ingeroepen grieven, minstens de uitwerking ervan, te distilleren uit het inleidend verzoekschrift, ook na regularisatie. De toelichtende nota tracht deze opdracht te verlichten door in eerste instantie een nieuw middel op te werpen dat de Raad in zijn vroegere rechtspraak aanmerkte als een middel van openbare orde en bijgevolg bestempelde als een ambtshalve middel. In tweede en laatste instantie tracht de verzoekende partij in haar toelichtende nota de al dan niet eerder ingeroepen grieven voortvloeiend uit het inleidend verzoekschrift te expliciteren en verder uit te werken.

2.

De schending van een rechtsregel of een rechtsbeginsel dat de openbare orde raakt, kan in elke stand van het geding worden opgeworpen. Dit betekent dat de verzoekende partij die zou hebben nagelaten een dergelijk middel aan te voeren in haar inleidend verzoekschrift, het middel van openbare orde nog kan opwerpen in haar wederantwoordnota of toelichtende nota en zelfs nog voor het eerst op de terechtzitting.

De Raad vraagt zich echter af het nieuwe ingeroepen middel nog wel kan worden beschouwd als een middel van openbare orde.

Het ingeroepen middel betreft de schending van de formele en materiële motiveringsplicht voortvloeiend uit artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen en de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, omdat uit het bestreden besluit niet kan worden afgeleid of de deputatie bij het nemen van haar beslissing is afgeweken van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, dan wel of zij zich op gemotiveerde wijze heeft aangesloten bij de visie van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en zich diens motieven heeft eigen gemaakt.

In de bestreden beslissing wordt niet verwezen naar het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, en wordt er dus geen melding gemaakt van de feitelijke en juridische determinerende overwegingen van dit verslag. Het is dan ook niet duidelijk of de verwerende partij, die nochtans een met het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar gelijklopende beslissing neemt, haar beslissing op grond van dit verslag genomen heeft.

De verwerende partij dient over het bij haar ingestelde beroep uitspraak te doen op grond van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar. Dit verslag dient conform artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO de basis te vormen voor de uiteindelijke beslissing van de deputatie. Het artikel legt aan de deputatie immers de uitdrukkelijke verplichting op om haar beslissing omtrent het ingestelde beroep te nemen op grond van het voormelde verslag. Zij treedt hierbij op als een orgaan van actief bestuur en dient de aanvraag conform artikel 4.7.21, §1 in fine VCRO in haar volledigheid te onderzoeken. Binnen de door haar toegekende appreciatiebevoegdheid en de grenzen van de door het gewestplan opgelegde bestemmingsvoorschriften, oordeelt de deputatie of de aanvraag al dan niet verenigbaar is met de eisen van de goede ruimtelijke ordening. Gelet op de voormelde uitdrukkelijke verplichting uit artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO dient zij hierbij evenwel het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar als basis te gebruiken.

Gelet op het suppletoir karakter van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is de motiveringsverplichting in artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO in dit kader, niet minder streng dan deze opgelegd door voormelde motiveringswet.

De Raad stelt vast dat het bestreden besluit gelijklopend is aan het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, waardoor de vormelijke opbouw van het bestreden besluit nauwelijks te onderscheiden is van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

Zelfs met het integraal overnemen van het gelijklopend verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, dient gesteld te worden dat dit niet voldoende is om te voldoen aan de formele motiveringsplicht uit artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO.

De schending van de formele motiveringsplicht raakt evenwel niet de openbare orde, zodat dit middel niet ambtshalve kan worden ingeroepen en door de verzoekende partij niet voor het eerst in een toelichtende nota kan worden ingeroepen.

De verzoekende partij toont ook niet aan dat er een kennelijke onredelijke of onzorgvuldige toetsing door de verwerende partij is geweest aan de goede ruimtelijke ordening. Waar de verzoekende partij voorhoudt dat er een niet gemotiveerde, minstens niet afdoende negatie van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar voorligt, merkt de Raad op dat het verslag gelijklopend is met de bestreden beslissing, zodat ook dit middel niet ambtshalve kan

worden ingeroepen en door de verzoekende partij niet voor het eerst in een toelichtende nota kan worden ingeroepen.

De verzoekende partij zet in haar toelichtende nota niet uiteen om welke reden ze de materiële motiveringsplicht geschonden acht, zodat dit middelonderdeel eveneens niet ontvankelijk is.

Besluitend dient gesteld te worden dat de ingeroepen schendingen van artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen, de materiële motiveringsplicht en de beginselen van behoorlijk bestuur, niet ontvankelijk zijn.

3.

Wat betreft het tweede vermelde middel in de toelichtende nota, is de Raad van oordeel dat dit een nieuw middel betreft en dus geen uitwerking is van de beweerd ingeroepen grieven in het inleidende verzoekschrift.

De Raad stelt vast dat het inleidende verzoekschrift in essentie uitsluitend antwoordt op elementen uit het bestreden besluit, doch slechts in die zin dat stelselmatig het tegendeel wordt beweerd. De argumenten betreffen immers betwistingen over het aangewezen zijn van groepsofstellingen voor een grotere energieopbrengst, de bereidheid tot het verminderen van het aantal windmolens vermeld in de huidige aanvraag, de plaatsing van de windmolens en de keuze tussen wind- en zonne-energie. De verzoekende partij stuurt met haar beroep dan ook kennelijk enkel aan op een uitspraak van de Raad over de opportuniteit van het afleveren van de door haar nagestreefde stedenbouwkundige vergunning. Gelet op artikel 4.8.1, tweede lid VCRO en artikel 4.8.3, §1, eerste lid VCRO komt het evenwel niet toe aan de Raad om een dergelijke uitspraak te doen.

De Raad dient bijkomend vast te stellen dat het voorliggende verzoekschrift, zelfs na regularisatie, geen omschrijving bevat van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur en derhalve evenmin van de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoekende partij geschonden wordt of worden. Zelfs een rechtsgeldige regularisatie kan niet verhelpen aan het gebrek – in het inleidende verzoekschrift - van een omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur. Bovendien bevat de regularisatie enkel argumenten die betrekking hebben op de beslissing van het college van burgemeester en schepenen en niet de bestreden beslissing als dusdanig.

De verzoekende partij heeft zodoende in het inleidend verzoekschrift noch in het geregulariseerd verzoekschrift geen schending van de formele motiveringsplicht wegens een onzorgvuldige of niet afdoende motivering ingeroepen, zoals beweerd in de toelichtende nota. De verzoekende partij citeert in haar inleidend verzoekschrift het volgende citaat uit de bestreden beslissing: *“de aanvraag is niet verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening doordat de draagkracht van het perceel met de 3 windmolens wordt overschreden”,* en stelt vervolgens *“de 3 windmolens (mag eventueel ook 1 of 2 worden voor mij) zouden zo geplaatst worden (80 meter van de rooilijn) waarbij achteraan geen woningen meer zijn en de directe bewoners buiten het zicht er geen last van zouden hebben, vraag ik U hierbij om de bezwaren van zowel de gemeente als bestendige deputatie te vernietigen en deze goed te kiezen”.* De Raad kan onmogelijk deze grief beschouwen als een schending van de formele motiveringsplicht wegens onzorgvuldige of niet afdoende motivering, laat staat dat de verzoekende partij aanduidt op welke wijze deze beginselen werden geschonden.

